Σιτάλκης

428 π. Χ. 88.1 Ὀλυμπ.

ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Διοτίμου. Διοδ. Σικε-

« Περὶ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Σιτάλκης ὁ τῶν Θρᾳκῶν γενόμενος
βασιλεὺς παρείληφε μὲν βασιλείαν ὀλίγης χώρας, δι- Βιβ. XII
ὰ δὲ τὴν ἰδίαν ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν ἐπὶ πολὺ τὴν Κεφ. 50
δυναστείαν ηὔξησεν, ἐπιεικῶς μὲν ἄρχων τῶν ὑπο- Σελ. 148.
τεταγμένων, ἀνδρεῖος δ' ὢν ἐν ταῖς μάχαις καὶ στρατη-
γικός, ἔτι δὲ τῶν προσόδων μεγάλην ποιούμενος ἐπι-
μέλειαν. Τὸ δὲ τέλος ἐπὶ τοσοῦτον δυνάμεως προῆλθεν ὥ-
στε χώρας ἄρξαι πλείστης τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάν-
των κατὰ τὴν Θρᾴκην. ἡ μὲν γὰρ παραθαλάττιος αὐ-
τῆς ἀπὸ τῆς Ἀβδηριτῶν χώρας τὴν ἀρχὴν ἔχουσα διέτει-
νε μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ, ἀπὸ δὲ θαλάττης εἰς τὸ μεσόγει-
ον παρελθόντι τοσοῦτον εἶχε διάστημα ὥστε πεζὸν εὔζω-
νον ὁδοιπορῆσαι ἡμέρας τρισκαίδεκα. Τηλικαύτης δὲ
χώρας βασιλεύων ἐλάμβανε προσόδους καθ' ἕκαστον ἐνι-
αυτὸν πλείω χιλίων ταλάντων. κατὰ δὲ τὸ πολεμούμενον καὶ
ὅτε εἶχε πόλεμον ἤθροισεν ἐκ τῆς Θρᾴκης στρατιώτας
πεζοὺς μὲν πλείους τῶν δεκαπέντε μυριάδων, ἱππεῖς δὲ πεν-
τακισχιλίους· ἀναγκαῖον δ' ἐστὶ τοῦ πολέμου τούτου προει-
πεῖν τὰς αἰτίας, ἵνα σαφὴς ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος ὑπάρ-
ξῃ τοῖς ἀναγινώσκουσι. Σιτάλκης τοίνυν πρὸς Ἀθηναί-

ως φιλίαν συνθέμενος ικεσίαις αυτών ουκέτι
χίους ἐπ' εκ θράκης εξέλευσιν· δίοδον βουλόμενος
δε Χαλκιδέας επ' δοις Αθηναίοις παλαιας ενούσας, εα-
τοις επιτάξθαι δύναμιν αξιόχρεω· αμα δε η ώρα ἐπι-
δύνων δε ευκαιρία την Μακεδόνα αφορμάς εδ-
ωκότος, ἐμφρων καλόν εκ την Μακεδονικήν
εἶναι Αμύντα δε θεμένου· ότι αμφοτέρας αν δοκ
προσφερούσας αὐτὰς αν αναγκαίαν αὐτῶ συμβα-
δαι δύναμιν αξιόχρεω· ως δ' αὐτῶ δε ώρας την χρεα-
ἐναι ευφρόνη καλεσαντα, προὔτεμε την δύναμιν
αὐτῶν, η δηλον την θράκην επιβαίνειν εἰς την Μα-
κεδονίαν· οι δε Μακεδόνες το κήρυγμα δηλ δύναμ εκ κα
διαπεμφθέντες εδαρδάνιοι και εκ θεσσαλίας, φοβη-
θέντες δε δη τε σπάνιν η την χρησιμόν ὁσα δύναται
την εἰς τα παρεσκευάσατο ἔρυκα, κένοντες εκ δόξης η
σχίαν ἔχειν· οι δε θράκες καταφρονήσαντες δη Αμύν-
δαν εκ την διοσχίαν· το μεν σφέτερον δια λόγου η
ώρεσθαι επορεύετο προσάγεσθαι δια δόξης, ως δ' ε-
δεξ αὐτὸς προσέχειν ενδεὲς δη ώρωϊν ἔρυκα προσβα-
λόντες κατα κράτος ἔλειν. μεθ' δε ταῦτα δίνες δεν δόξαν

ων η δια ἔρυκων δια δε ρόδον ευκαίως υποδέχονται.
παραδόσαντες δε εαυτοὺς δια Μακεδόνας η δόξαν ε-
ρεξάς ώρους γενόμενοι κατέβησαν εκ τοὺς ἐμπρο-
θεν δόξας δια δια Χαλκιδέων.

51. τὰ δε Διόδωρος ώρους δοκεῖν διαλοιβόντας Θετταλοὺς η
Αχαιοὺς η Μάγνητας η οι ἄλλοι θεσσαλοὶ ἔβλεπον ὁσους κα-
δώκων κύριος Μακεδόνας η θράκοσθαι, συνεχρό-
νουν η δύναμιν αξιόχρεω κοιν συνεγείρασθ· ευ-
θαρσέστερο γαρ μᾶλλον θεσσαλοὶ κυρίους οι θράκες
ενβαίνοντ αὐτῶν ἐπ' την χώραν, η κινδυνεύσουσι δια
ναυτικοῖς. δο δ' αὐτῶ η δια Χαλκιδέων ποιησάμενοι, Διόδ-
ωρος συνδράμοντας δια ἔβλεπον ἀέρας δύναμις συνάθρο-
ισαν η δια τραπεζοῦντος υδο δε χρεῶντος ταχυδρεμ-
νος, ὡρας κεν δα Περδίκκαν διαγωνίζεσθαι ε-
ωρακέναι κδοκήσατο, δια δε δυνάμεις αὐτίχαρμ ἐπ
θράκην.